

tagállam között, nem pedig akkor, amikor a területek jegyzékének hiányos közléséről van szó, mint a jelen esetben is.

A felperes által emelt eljárásjogi kifogások tehát alaptalanok.

Az Elsőfokú Bíróság (ötödik tanács) T-88/06. sz., Dorel Juvenile Group, Inc. kontra Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) ügyben 2008. január 24-én hozott ítélete ellen a Dorel Juvenile Group, Inc. által 2008. április 1-jén benyújtott fellebbezés

(C-131/08. P. sz. ügy)

(2008/C 158/14)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Dorel Juvenile Group, Inc. (képviselő: Dr. G. Simon Rechtsanwältin)

A másik fél az eljárásban: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri a Bíróságtól, hogy:

- helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróság (ötödik tanács) T-88/06. sz. ügyben 2008. január 24-én hozott ítéletét;
- helyezze hatályon kívül a második fellebbezési tanács R 616/2004-2. sz. ügyben 2006. január 11-én hozott határozatát;
- az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező előadja, hogy az Elsőfokú Bíróság túl megszorítóan értékelte a védjegy lajstromozásának feltételeit. A fellebbező úgy érvel, hogy az Elsőfokú Bíróság a „SAFETY 1st” kifejezés jellegének értékelésekor külön vizsgálta a „1st” elemet, és ítéletét arra a feltételezésre alapozta, hogy a „1st” elem, mivel nem rendelkezik megkülönböztető képességgel, nem szerezhet ilyen képességet a „SAFETY” védjegyelemmel való összekapcsolás révén sem. A fellebbező szerint az Elsőfokú Bíróságnak a védjegy megkülönböztető képességét az alapján kellett volna értékelnie, hogy az átlagos fogyasztó milyen általános képet alkot a

„SAFETY 1st” kifejezésről. Az, hogy az Elsőfokú Bíróság a „SAFETY 1st” védjegyet alkotórészeire bontotta, nem tükrözi a fogyasztók által elfogadott nézetet és megközelítést.

A vitatott ítélet olyan kritériumon alapul, miszerint a *safety first* kifejezést „az áruk minőségére vagy jellemzőjére vonatkozó információként” a bejelentett védjegy alá tartozó áruk megjelölésére használják. A fellebbező előadja, hogy e kritérium a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjával összefüggésben releváns, de nem ítéltető meg e kritérium alapján az említett rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja. Az Elsőfokú Bíróság tehát arra alapozta álláspontját, hogy a kérdéses megjelölés a 7. cikk (1) bekezdése b) pontjának hatálya alá esik, mivel nem felel meg a 7. cikk (1) bekezdésének c) pontjában szabályozott védelmi kritériumoknak.

Végül a fellebbező előadja, hogy az Elsőfokú Bíróság figyelmen kívül hagyta azt a tényt is, hogy a 40/94 rendelet ⁽¹⁾ 12. cikkének b) pontja korrektívumot jelent a 7. cikk (1) bekezdése b) pontjának értelmezéséhez.

⁽¹⁾ A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL L 11.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.).

A Hoge Raad der Nederlanden (Hollandia) által 2008. április 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Intercontainer Interfrigo (ICF) SC, a többi fél az eljárásban: Balkenende Oosthuizen BV és MIC Operations BV

(C-133/08. sz. ügy)

(2008/C 158/15)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Hoge Raad der Nederlanden.

Az alapeljárás felei

Felperes: Intercontainer Interfrigo (ICF) SC

A többi fél az eljárásban: Balkenende Oosthuizen BV és MIC Operations BV